

Ingen gud utom Gud

Publicerad: 08 August 2010

Allāh är den ende Sanne Gudens namn som de troende dyrkar med fullständig uppriktighet och hängivelse utan att ge deras hjärtan eller dyrkan till någon annan. Allāh säger till oss:

Säg: "Min bön och all min andakt, mitt liv och min död tillhör Gud, världarnas Herre, Han som inte har någon vid Sin sida; till detta har jag kallats och jag är den förste av dem som har underkastat sig Guds vilja." [1]Koranen, sūrah al-An'ām: 162-163

Det yttrande genom vilket en person träder in i islam är "det finns ingen gudom värdig att dyrka utom Allāh." Genom att tillkännage detta bekänner vi Allāhs herrskap över skapelsen och exklusiva rätt till att dyrkas. Vi vänder då all vår kraft – sinne, hjärta och kropp – mot att förhärliga och prisa Honom.

Våra kroppar och de atomer som de utgörs av lovprisar redan deras Skapare oberoende av om vi erkänner det eller ej. Vi ges dock valet när det kommer till sinne, hjärta och handling. Vi kan villigt vända oss till Allāh och omfamna det budskap som Han har sänt till oss med Hans profeter, eller kan vi fortsätta utan att begrunda det.

Som människor är vi välsignade med en naturlig inklinering mot att bejaka och tjäna vår Skapare. Detta är något som vi känner ett instinktivt behov av och när vi då dyrkar vår Herre är vi i harmoni med vår egen natur och övriga skapelsen.

Den som dyrkar någon annan än Skaparen är någon som denna värld har tagit grepp om och slitit sönder. I forna tider tog sig polyteism vanligen uttryck i dyrkan av stenar och träd; materiella ting som människan vänder sig till med hennes problem och förhoppningar. Än i dag kan detta ses på avlägsna platser, och sannerligen är det häpnadsväckande att finna en utbildad person, en professor i mikrobiologi eller astronomi, eller någon annan med stor intellektuell redbarhet i andra aspekter av livet, buga sitt huvud inför en stenstaty framställd av människohand, där det står skrivet "Tillverkad 1910"!

Detta är bara ett uttryck av hängivelse som människan kan ta sig till om hon negligerar att tjäna Allāh. Det finns många andra sätt som hon kan ge efter på inför denna värld om hennes hjärta inte är hängivet Skaparen. Somliga faller offer för deras egna begär och självupphöjelse. Somliga hänger sig materiellt välstånd, förslavade inför den allsmäktige pengaguden. Somliga lägger för stor vikt vid deras yrken eller vid att uppnå social status. Somliga kan vörda de som har politisk makt.

Det finns många former av hängivelse genom vilka människan förlorar sig själv och lämnar Guds vägledning vilket leder till ängslan, stress och ett otillfredsställande liv.

Allāh säger:

Gud framställer [denna] liknelse: [Här är två män] – den ene har flera herrar som tvistar sinsemellan, och den andre beror av en enda herre. Är deras villkor jämförbara? [Nej] – Gud ske lov! – men

de flesta [människor] inser inte detta. [2]Koranen, sūrah al-Zumar: 29

Idag finner vi något som kallas för djävulsdyrkan med anhängare främst i Europa, USA och andra västländer. De har egna symboler och ritualer som förenar dem, och de bygger deras religiösa tro på att vara själviska och att uteslutande ha världsliga begär. Dessa idéer har också trängt in i den muslimska världen, fångandes ungdomars fantasi som samlas för att leka med sataniska riter och symboler.

Allāh säger till oss:

Befalld Jag er inte, ni söner av Adam, att inte tjäna Djävulen, som är er svurne fiende, och befalld Jag er inte att tillbe Mig? Detta är en rak väg. [3]Koranen, sūrah Yāsīn: 60–61

Hjärtat finner ingen ro, sann njutning eller belåtenhet utom om dess Skapare allena är dess mål för hängivelse, dess fokus för längtan och dess mest Älskade. Varje levande föremål utom Allāh – oberoende av om det är en människa, ett djur, en ängel eller en djinn – är beroende av Allāh. Den eller det behöver nå vad som gör nytta och undvika vad som skadar. Därav behöver det förstå nytta och skada. Det behöver veta vad det är i behov av och längtar efter. Därpå behöver det veta vad det måste lita till för att uppnå vad det behöver.

Sannerligen är det Allāh allena som skall tillbes och längtas efter. Det är Hans välbehag som vi bör sträva efter. Han är Den som vi skall be om hjälp för att nå vad vi längtar efter. Att dyrka något annat eller sätta hoppet till skapade ting kommer enbart att leda oss till besvikelse och vad som skadar oss.

Det är enbart Allāh som kan hjälpa oss. Allting i skapelsen är Hans och Han kan leda oss till vad som gör oss nytta i Hans skapelse. Allt som vi ogillar eller fruktar i denna värld är ingenting annat än Hans skapelse, och enbart genom Honom har vi medlen till att rädda oss undan vad som kan skada oss.

Guds sändebud kände Herren bättre än någon annan och Han brukade bönfälla Allāh i åkallan genom att säga:

Allāh! Jag söker min tillflykt i Ditt välbehag från Din vrede, i Din förlåtelse från ditt straff. Jag söker tillflykt hos Dig från Dig. Jag kan inte omfatta Din lovpris. Du är så som Du har lovprisat Dig Själv. [4]Sahīh Muslim #751

Före han gick till sängs brukade han också be sin Herre genom att säga:

Allāh! Jag har underkastat mig själv inför Dig och anförtrott Dig mina förehavanden, och jag har tagit min tillflykt hos Dig, både i hopp och i fruktan av Dig. Den finns ingen tillflykt eller fristad från Dig, utom hos Dig. Allāh! Jag tror på Din skrift som Du har uppenbarat och Din profet som Du har sânt.

Han sade därpå:

Dör ni denna natt kommer ni att dö med den ursprungliga tron. Gör dessa ord till de sista ni yttrar. [5]Sahīh al-Bukhārī #247 och Sahīh Muslim #2710

Allāh är vår tillflykt och fristad. Allting som existerar, existerar enbart genom Hans vilja. Allting som vi hoppas på eller fruktar är Hans skapelse så vi måste söka vår tillflykt hos Honom i allt vi gör.

Han är värd all vår lovpris, och Han står ovan all lovpris.

Källor:

Shaykh Salman al-Oadah (2008), "No God but God". www.islamtoday.com; Muhammed Knut Bernström (2000), Koranens budskap. Simrishamn: Proprius.

Fotnoter:[+]

Fotnoter:

↑1 Koranen, sūrah al-An'ām: 162–163

↑2 Koranen, sūrah al-Zumar: 29

↑3 Koranen, sūrah Yāsīn: 60–61

↑4 Sahīh Muslim #751

↑5 Sahīh al-Bukhārī #247 och Sahīh Muslim #2710